

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τρίκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. Τετάρτη. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ προομιμακὸς καὶ τὸ ἡ' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ Τριώδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δύς), τὸ μαρτυρικόν (ἅπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει!». Εἴσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (τυπικὸν Τριωδίου §44).

Τῷ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας Κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου (Τ.Μ.Ε. σ. 345, 346).

Α'. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν» ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριώδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ὥδην καταλιμπάνονται τὰ μεσώδια καθίσματα καὶ τὸ δίσαιμον τριώδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ὥδαι τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ε' ὥδην τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ

μου» ἐμμελῶς ἀκολουθῶς ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» χῦμα, «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Κύριε καὶ δέσποτα*», «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου· μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν, τὸ «*Εὐξώμεθα*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «*Πιστεύω*» ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ἐκ τοῦ Μηναίου τῆς 2ας Ἀπριλίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Ἀλληλούια*» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ πλ. δ' ἤχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), μὲ καταλήξεις εἰς τὸ α' «*Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σώσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου σώσον ἡμᾶς*», καὶ εἰς τὸ γ' «*Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». [Μετὰ τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικά τοῦ ἤχου (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*», (στίχος α' «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*») «*Τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου*», εἶτα (στίχος β' «*Θαυμαστὸς ὁ Θεός*») τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ᾠδῆς «*Γενναίως τὸν δρόμον*», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Χαίρε, ἡ δι' ἀγγέλου*». Ὁ ν' χῦμα καὶ ἡ ἱκεσία «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν (Τ.Μ.Ε. §46)]. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προὔμιον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με*»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στερέωσον, Κύριε*», αἰτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' οὗ ὁ εἰρμὸς «*Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου*», αἰτησις, τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἶθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ ᾠδαί· εἰς τὴν ἡ' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον*», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς «*Ὁν στρατιαί*», αἰτησις, «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*

τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»], ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰῶνων], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶνων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυσις. (Τὸ πρῶν αἱ ὥραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων, ὡς ὀρίζεται κατωτέρω τῇ 2α τοῦ μηνός, εἰς τὴν Β΄ περίπτωσιν.)

2. Πέμπτη τοῦ μεγάλου Κανόνος. Τίτου ὀσίου (θ΄ αἰ.): Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων (†306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Α΄. Ἄν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλη εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρῶν τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ΄ ᾠδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον ὄρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», «Θαυμαστός ὁ Θεός»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Χαῖρε ἡ δι΄ ἀγγέλου»· εἶτα [μετὰ τὸ η΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρες θεαυγεῖς», Δόξα, «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὸν ἀπερίληπτον». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δειρμον τριώδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» μετὰ τοῦ οἴκου «Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ δειρμου τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «Τὸν ἄναρχον βασιλέα»,

«Τὴν τιμιωτέραν», «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (τρὶς), «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ: «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ αἱ γ' μεγ. μετάνοιαι. **Εἰς τὰς ὥρας**, λεγομένας ὡς συνήθως, (μετὰ τὸ τρισάγιον) καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις. Εἶτα ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β' περιπτῶσιν).

Β'. Ἄν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρῶτὸ τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγεται τὸ «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», εἶτα τρισάγιον κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, λέγεται τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου*» χῦμα.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»), εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον «*Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην*» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (3 Ἀπριλίου) εἰς 4 -δευτερουμένον τοῦ πρώτου-, Δόξα, Καὶ νῦν, σταυροθετοκίον «*Σκότος ἐνεδύσατο ποτέ*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπαύριον.

3. Παρασκευή. Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824). Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου (†833).

Τῷ πρῶτῷ. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλώται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέ-*

κραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης», τὸ ἰδιόμελον «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων. Κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α'. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστὶ». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἀ' στάσιν τῶν οἴκων. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» ἅπαξ (δίχορον) καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ ς' ᾠδῆ, τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆ (ἐν τῇ θ' ᾠδῇ θυμιᾶ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «Τῆ ὑπερμάχῳ», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ» σύντομον. Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «Εὐξώμεθα», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα», καὶ εἶτα ὁ ἱερεὺς τὸ «Δι' εὐχῶν».

Β'. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, ἀναγινώσκουμεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὸν κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγίου (4 Ἀπριλίου)]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» μετὰ τὰς εὐχὰς «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κ.λπ. γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις, «Εὐξώμεθα» καὶ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλόγητος ὁ Θεὸς*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὡρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἕξάψαλμος καὶ μεγάλη συναπτή.

Α΄ ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἐκ τρίτου, καὶ ἡ α΄ στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

Β΄ ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ β΄ στάσις τῶν οἴκων καὶ αὐθις «*Τῆ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» εἰς 6 (ἐνταῦθα ᾠδαὶ α΄ καὶ γ΄). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (ἄχρι τῆς ε΄) καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ΄ ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν εἶ ὁ Θεός*», τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον, καὶ ἡ γ΄ στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» σύντομον καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*». Αἱ ᾠδαὶ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ τοῦ Ἀκαθίστου, ἀπὸ δὲ τῆς ς΄ ᾠδῆς συμπάλλεται καὶ τὸ δφειρμον τετραφῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, μετὰ τῶν οἰκειῶν προῦμνίων, ὡς ἐξῆς

«*Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» εἰς τὰ τροπάρια τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ πρώτου τετραφῶδιου·

«*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*» εἰς τὰ μαρτυρικὰ τῶν δύο τετραφῶδιων·

«*Κύριε, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*» εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ πρώτου τετραφῶδιου·

Δόξα εἰς τὸ τριαδικόν, *Καὶ νῦν* εἰς τὸ θεοτοκίον τοῦ δευτέρου τετραφῶδιου. Εἰς τὰ μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ β΄ τετραφῶδιου ὑπάρχοντα τροπάρια λέγονται οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι.

Ἐν τέλει τῆς ς΄ καὶ τῶν λοιπῶν ᾠδῶν, καταβασία ψάλλεται ὁ ἐκάστοτε εἰρμὸς τοῦ β΄ τετραφῶδιου.

Δ΄ ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «*Τοῦ κήτους τὸν προφήτην*», μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς*», «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ δ΄ στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α΄ οἴκου. Εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριφῶδιου. Ἀκολουθῶς ἡ

ζ' και ἡ ἑ' ὥδη τῶν κανόνων (εἰς τὴν ἡ' ὥδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*»). Εἶτα «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως*». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «*Ἥσσαιά, χόρευε*».

Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δίς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἅπαξ, ἡ ἑκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως. (Τὸ πρῶν ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυποῦται κατωτέρω.)

4. † Σάββατον τοῦ ἀκαθίστου. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ς' αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικήτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις (†1808).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἄκτιστε φύσις*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν*».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» δίς. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ διειρμον τετραψῆδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» ἅπαξ. Ἀφ' ε' ὥδης τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα καὶ ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάριον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» (δίς). Εἰς τοὺς αἴνους τὰ προσόμοια «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων*». Δοξολογία μεγάλη, «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλη χθές εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ ἀ΄ ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικὰ, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθεν», κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «*Ἀναστάσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄπας γηγενῆς»* κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας ὀσίας τῆς Αἰγυπτίας». Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων Θεοδώρας ὀσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἦχος α΄, ἔωθινὸν θ' (τυπικὴ διάταξις Τριωδίου §§54-56).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Τὸ προσταχθέν» κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Ἐθανματούργησε, Χριστέ*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*». Ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἐν σοί, μήτερ, ἀκριβῶς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παρούσαν ἑβδομάδα, θὰ τελεστοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ' εἰς τὴν ἀ΄ στιχολογίαν

εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ'): μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ συναξάριον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» (γ'), τὸ θ' ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ὁσίας «*Ἐπὶ δειγμῶν μετανοίας*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (ἃ ζήτηε ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «*Σὲ μὲν διεκώλυε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἐπιμένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Ἐν σοί, μήτερ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε' νηστ., «*Χριστὸς παρὰ γενόμενος ἀρχιερεὺς*» (Ἑβρ. θ' 11-14) Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Ματθ. ι' 32-45).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου εἰς τὸ Ἐξαίρετως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον*», Δόξα, «*Ἐν σοί, μήτερ*» ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προομιαικὸς (ἀνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», κατανυκτικὰ τοῦ ἀ' ἤχου 4 «*Ὅτι τὸ πέλαιος πολὺ*» (ζήτηε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «*Πτωχεύσας ὁ πλούσιος*»

καὶ 3 τοῦ Μηναίου (6 Ἀπριλίου) «Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «Ἄχραντε, ἡ τὸν ἐν ἀγίοις τεκοῦσα». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκειμένον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεῖνται ὁμως τὰ ὀνόματα, ἀνδεῆση, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

6. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐτυχίου πατρ. Κων/πόλεως (†582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων (†344-47).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 3 καὶ 9 Μαρτίου.

7. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὀσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.).

8. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης (†432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ (†1669).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὸ ἰδιόμελον «Πλοῦσιος ἐν πάθει» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (9 Ἀπριλίου) ἕτερα 3 «Ὁ πάνσοφος Εὐψύχιος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ἄγνη θεογεννήτρια». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

9. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐψυχίου μάρτυρος (†362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων (†362-4).

10. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἑτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωταί.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» – ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι» – τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχοφελὴ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δύς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα, Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχοφελὴ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Σημειώσεις. Ἐνθα τυχὸν τιμᾶται ὁ ἅγιος Γρηγόριος Ε', τοῦ ὁποῦ τοῦ ἰ. λείψανον τεθησαύρισαι ἐν τῷ καθεδρικῷ ναφῷ Ἀθηνῶν, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ (ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου), ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς προηγιασμένης, ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς...» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχοφελὴ πληρώσαντες» (δύς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ), 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου καὶ 3 τοῦ ἱεράρχου «Ὡς ποιμένα πανάριστον» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Σήμερον τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχοφελὴ πληρώσαντες» (τὸ μέγα). Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου. Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. «Κατευθυνθήτω». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἔβρ. ζ' 26 - ἡ' 2. Ἰω. ι' 9-16) καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χύμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §60).

11. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου (†92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπ. Τριωδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» τρεῖς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ «*Κατοικτίρας τῆς Μάρθας*» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι ἠὐλόγηταί σου*» καὶ τὸ κάθισμα «*Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας*» (δίς). Εὐθύς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ καὶ τετραψῆδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*») ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «*Ὑγρὰν διοδοῦσας*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ΄ ᾠδῆ ἀμφοτέρων τῶν τετραψῆδιων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρου στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Κυρίως Θεοτόκον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» [τὸ «*Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν*» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «*Δόγω σου, Λόγε*» δίς, «*Διὰ Λαζάρου σε, Χριστὸς*» ἅπαξ.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειρὰν, Δόξα, «*Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*», Καὶ νῦν, «*ὑπερβολογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὸν ὄρθρον ἢ «*Τιμιωτέρα*» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικά καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ΄ ᾠδὴ τοῦ α΄ καὶ ἢ ς΄ ᾠδὴ τοῦ β΄ κανόνος.] Ἄν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῆς λειτουργίας (βλέπε 2 Ἰαν.), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεῦτερον «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*», εἰς δὲ τὸ τρίτον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τροπάρια μόνον τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» καὶ κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμένον τῆς ἑορτῆς Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «*Βασιλείαν ἀσάλευτον*» (Ἔβρ. ιβ' 28-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*» (Ἰω. ια' 1-45).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' τετραωδίου «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἀλληλοῦα*» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς*».

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ἡ' αἰ.). Ἀνθούσης ὁσίας (†801). Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπικὸν Τριωδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΑ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ ἰδιόμελα «*Σήμερον ἡ χάρις*» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ἡ χάρις*».

ΕἶΣΟΔΟΣ κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐπὶ πῶλον ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισαγίου κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῆ μεγάλης Δευτέρας, τῆ μεγάλης Τρίτης καὶ τῆ μεγάλης Τετάρτης.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. Προκειμένον, ἦχος δ΄, ψαλμὸς η΄, «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον*»· στίχος «*Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ*» καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ τῆς ἑορτῆς ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*ᾠφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἰρμὸς «*Θεὸς Κύριος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογῆσαι Βαίᾶ «*Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν*».

Εἰς τοὺς Αἴνοους, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Εἰσοδικὸν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», «*Συνταφέντες σοι*» καὶ κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκειμένον τῆς ἑορτῆς Ἄπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, «*Χαίrete ἐν Κυρίῳ πάντοτε*» (Φιλιπ. δ΄ 4-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*» (Ἰω. β΄ 1-18).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Θεὸς Κύριος».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου ἀλληλουία*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν*, τὸ «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαιῶν.

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», Δόξα, «*Συνταφέντες σοι*» κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὰ 3 ἐσπερία ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς, εἰσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανῶν «*Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην*», μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία*». Εὐθύς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «*Θεοτόκε παρθένε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθετοκίον «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*» κ.τ.λ., τὸ «*Ἐπακοῦσαί σου*» καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Ἀλληλουία*» τὸ τροπάριον «*Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται*» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «*προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σώσον ἡμᾶς*», εἰς τὸ β' «*πρεσβείαις* (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) *σώσον ἡμᾶς*» καὶ εἰς τὸ γ' «*διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*». Καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρὰν καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Ὁ ν' χῦμα καὶ τὸ τριώδιον «*Τῷ τὴν ἄβατον*» εἰς 6 (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς Δόξα, Καὶ νῦν), ψάλλοντες μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν πάλιν τὸν εἰρμὸν ὡς καταβασίαν. Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν, αἵτησις, τὸ ἐν

τῷ Τριωδίῳ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου (13 ᾠριλίου) καὶ τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὴν ἠ΄ ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον*», εἰς δὲ τὸν εἰρμὸν «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ τριωδίου. Αἴτησις καὶ τὸ ἐξαποστειλάριον τρις. Οἱ αἶνοι, ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «*Ὁ Ἰακῶβ ᾠδύρετο*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὁ ὦν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοιαι ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

13. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρα-
θείσης σικκῆς». Μαρτίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ (†655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 ᾠριλίου 1204)].

Τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωί. [Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ΄, ε΄, ς΄, ζ΄, η΄).] Εἶτα αἱ ᾠραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» καὶ τοῦ κοντακίου «*Ὁ Ἰακῶβ ᾠδύρετο*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν καὶ τῶν ἀποστίχων, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δευτέραν Εὔαν*». Εἴσοδος μετ’ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, «*Κατευθυνθήτω*», καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

Τῇ μεγ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ τριώδιον «*Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ*» μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «*Σφαγγήν σου τὴν ἄδικον*».

Τῇ μεγ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ὁ ὀρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς χθές. Εἰς τὸ α΄ «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος*» κατάληξις «*πρεσβεΐαις τοῦ προδρόμου σώσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν εὐθὺς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α΄ ᾠδὴν.

14. † Μεγάλη Τρίτη. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Ἀρδαλίωνος μάρτυρος τοῦ πρώην μίμου, Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

Τῆ μεγάλη Τρίτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', ιγ') καὶ εἶτα] αἱ ὄραι λιταί, ὡς χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, τὰ 6 ἑσπέρια ἰδιόμελα (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς χθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Τῆ μεγ. Τρίτη ἑσπέρας. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον, μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον «*Συντελείας ὁ καιρὸς*» μετὰ τῶν εἰρῶν αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συγχώρησιν «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

Τῆ μεγ. Τρίτη ἑσπέρας. Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς προχθές. Εἰς τὸ α' «Ἴδὸν ὁ νυμφίος» κατάληξις «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σώσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

15. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεΐα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν).

Τῆ μεγάλη Τετάρτη πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ', ιε', ις', ιθ', κ') καὶ εἶτα] αἱ ὄραι λιταί, ὡς προχθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα 10 (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς προχθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ι. ναοὺς ὅπως τελεῖται καὶ τὸ **μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαιίου.**

Τῆ μεγάλη Τετάρτη ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τὸ τριώδιον «*Ἀνώγειν ἐστρωμένον*» μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ., τὸ κοντάκιον «*Τὸν ἄρτον λαβών*», κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενον συνήθως τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Εἰς τὸ «Ἀλληλουία» τὸ τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» τρεῖς εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «*Τμηθείση τμᾶται*» ἄνευ στίχων, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποῖου εἰς τὴν ἠ΄ ὥδην λέγεται τὸ «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν*»), Καὶ νῦν, καὶ ἐν τέλει ἐκάστης ὥδης πάλιν ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα· ἀφ' ἑς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου (16 Ἀπριλίου) καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἠ θ΄ ὥδη τοῦ κανόνος. Τὸ ἑξαποστειλᾶριον (τρεις), οἱ αἴνοι (εἰς 4), ἡ δοξολογία (χῦμα) καὶ τὰ ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [*Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί*], τὸ τροπάριον τῆς προφητείας τῆς α΄ ὥρας (χῦμα), ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρῃ σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

16. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτήν». Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων (†258).

Εἵδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἀμνός, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμίνου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμιακός, ἑσπέρια ἰδιόμελα τὰ 5 τῶν αἰνῶν (δευτεροῦντες τὸ α΄), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γέννημα ἐχιδνῶν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν. Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιᾶριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «*Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α΄ Κορ. ια΄ 23-32)· Εὐαγγέλιον

ὁμοίως, «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς´ 2-20, Ἰω. ιγ´ 3-17, Μτθ. κς´ 21-39, Λκ. κβ´ 43-44, Μτθ. κς´ 40-κς´ 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἄντὶ χειρουβικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» (μετὰ τὸ «*οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας*», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τ. δώρων, καὶ εἶτα συνεχίζει ὁ β´ χορὸς «*ἀλλ’ ὡς ὁ ληστής...*»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ *Πληρωθήτω*). Απόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρω «*Ὁ δι’ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην...*»

Τὴν ἐσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. [Κατὰ νεώτερον σχετικῶς ἔθος, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἰδ’ ἀντιφώνου, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπαγγέλλων ἐν κατανύξει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ «*Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου*», ὃ ἐπαναλαμβάνεται ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν χορῶν]. Μετὰ τὸ ἰβ’ Εὐαγγέλιον, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*», ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.τ.λ.. Απόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

17. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐτι δὲ μνεῖα τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Συμεὼν ἱερομάρτ. τοῦ ἐν Περσίδι (†344). Ἀγαπητοῦ Ῥώμης (†536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος (†251), Μακαρίου ἐπισκ. Κορίνθου († 1805).

Τῆ μεγάλης Παρασκευῆ πρωί. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρων, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἄρχεται μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρις, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ὅτε ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὥρων γ´ ς´ καὶ θ´, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐνδυσόμενος τὸν συνήθη μέλανα μανδύαν, προπορευομένου λαμπαδούχου, θυμιᾷ τὸν λαὸν μετὰ

θυμιατοῦ (κατζίου). Μετὰ τὸ ἰδιόμελον τῆς θ΄ ὥρας «Ὅτε σε σταυρῶ», οἱ χοροὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης (ἢ ὁ κανονάρχης) ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ ἀπαγγέλλει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον κρεμᾶται*» (λέγων τὸν μὲν α΄ στίχον «*Σήμερον κρεμᾶται*» τρεῖς, ὡσαύτως καὶ τὸν στίχον «*Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ*» τρεῖς, τοὺς δὲ λοιποὺς στίχους ἀνὰ μίαν), καὶ εἶτα ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον δίχροον κατὰ στίχον. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ΄ ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἢ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μᾶστιγας*».

Ὁ ἔσπερινος τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθηλώσεως). Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ΄ ὥρας, «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*» καὶ ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. [Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τελεῖται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἢ ἀποκαθηλώσις τοῦ Ἐσταυρωμένου.] Μετὰ τὰ πληρωτικά καὶ τὸ «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν θύραν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ.: οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς καὶ ἐνδεδυμένοι φελώνια τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας· ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, φέρουν τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον καὶ θέτουν ἐν αὐτῷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ τὸ ἱ. Εὐαγγέλιον· οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιδὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θεῆνος» (ψαλλόμενος εἴτε τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α΄ πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου). «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. καὶ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας, ἀπέθετο*», Δόξα, «*Ὅτε κατήλθες*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Μικρὰ συναπτῆ

μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τὸ κράτος» καὶ εὐθύς τὰ πρὸ τοῦ κανόνος καθίσματα «Σινδόνη καθαρὰ», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» (εἰς 6) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποῖου εἰς τὴν ἡ' ᾠδὴν λέγεται τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα»), Καὶ νῦν, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Τὸν τάφον σου, σωτήρ» ἀφ' ὧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος καὶ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Μὴ ἐποδύρου μου». Εἶτα ἐξέρχεται ἀπὸ τῶν βημοθύρων ὁ ἱερεὺς, καὶ προχωρῶν πρὸς τὸ κουβούκλιον τοῦ ἐπιταφίου, θυμιῶν, ἄρχεται τῶν ἐγκωμίων «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ», ἃ τινα συνεχίζονται παρὰ τῶν χορῶν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τῶν ἐγκωμίων, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἠὺλόγηται» εἶτα ἡ β' στάσις «Ἄξιον ἐστί», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» εἶτα ἡ γ' στάσις «Αἶ γενεαὶ πᾶσαι», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Εὐθύς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, συναπτὴ μικρὰ, ἐκφώνησις «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρίς. Οἱ αἶνοι (εἰς 4) ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Πρόσσωμεν», «Εἰρήνη πᾶσι», «Σοφία», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα. Ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδέυσας ἀπέθετο», ὁ ἱερεὺς περιέρχεται τρίς κύκλῳ τῆς ἀγίας τραπέζης, ἐφ' ἧς τίθησι τὸν ἐπιτάφιον. Εἶτα λέγονται τὸ τροπάριον τῆς προφητείας «Ὁ συνέχων τὰ πέρατα», τὸ προκειμένον, ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκειμένον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα «Εἶπωμεν πάντες», τὰ πληρωτικὰ καὶ μετὰ

τὴν ἐκφώνησιν τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας ἡ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος».

18. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδην κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμιακός, ἔσπερια ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου 4 «Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» κ.λπ. καὶ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας 3 «Σήμερον ὁ ἄδης» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου» καὶ τὸ ιε' «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου»). Εὐθύς εἰς ἤχον α' «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε», ἐπαναλαμβάνομενον εἰς τοὺς στίχους τῆς ἡ βιβλικῆς ᾠδῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι ἅγιος εἶ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– μεγ. Σαββάτου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν» (Ῥωμ. ς' 3-11). Ἀντὶ ἀλληλουιαρίου ψάλλεται, παρὰ τοῦ σκορπίζοντος δάφνας ἐν τῷ ναῶ ἱερέως, εἰς ἤχον βαρὺν τὸ ψαλμικὸν «Ἀνάστα ὁ Θεός», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐφύμνιον τῶν στίχων τοῦ πα' (81ου) ψαλμοῦ «Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον «Ὅψὲ Σαββάτων» (Μτθ. κη' 1-20) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χερουβικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Σιγήσατω πᾶσα σάραξ» (ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ «πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφῶζον ἡμᾶς ἀλληλουία». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρμολογικῶς εἰς ἤχον β' τὸ «Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Παφνουτίου ιερομάρτ., Φιλίππας μάρτ., Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» κ.λπ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» γ´, ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα, εἶτα ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς ἡ´ ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ´ οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰρμούς ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασιάν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ´), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε μεσῳδιον κάθισμα οὔτε κοντάκιον καὶ οἶκος οὔτε τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» οὔτε τὸ «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*», οὔτε θυμιάσις γίνεται εἰς τὴν θ´. Μετὰ τὴν θ´ ᾠδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Μὴ ἐποδύρου μου*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*» καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Εἶδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὁλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκομήτου κανδήλας τῆς ἁγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος καὶ καλεῖ τὸν λαὸν ὅπως ἀνάψῃ τὰς λαμπάδας του, ψάλλων εἰς ἧχον πλ. α´ τὸν ὕμνον «*Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν*», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἕως οὔ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ τὸ ἰ. φῶς. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ*», ὃ περὶ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χο-

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασιὰι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

ρῶν, ἕως οὗ φθάσουν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀποτίθῃσιν ἐπὶ τετραποδίου τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν «*Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου*» (Μρ. ις' 1-8) οἱ χοροὶ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρίς τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν*» τρίς εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «*Ἀναστῆτω ὁ Θεὸς*» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «*Χριστὸς ἀνέστη*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος*». Εὐθὺς συναπτῆ μεγάλη, ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*», καὶ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν ναὸν ψάλλων τὸν εἰρμὸν τῆς α' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6 (ἢ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ δύο ἢ τρία τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4, δύο τροπάρια εἰς τὸ προύμνιον «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», εἰς τὸ Δόξα, τὸ τρίτον, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τέταρτον)]. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς καὶ τὸ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτῆ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῇ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» τρίς καὶ «*Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*» ἐπίσης τρίς χῦμα. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*» ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πάσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαίρε, παρθένε, χαίρε, χαίρε, εὐλογημένη, χαίρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ παρθένε, χαίρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαίρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τοῦ Πάσχα μόνον «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρεῖς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ἕμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εἶ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ὁ ἀ' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός»**.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προοδηλωταί (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά (βλέπε καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀποστ. Διακονίας τοῦ ἔτους 2002, ἐπιμελεία π. Κων. Παπαγιάννη).

** Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου λέγονται μόνον σήμερον.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἄντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἐπίστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-9) Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλουΐα)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνῳ παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ τὸ αὐτὸ τρις σύντομον (εἰς ἦχον β') ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρις), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὀλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆς τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαιήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

* Οἱ παρόντες στίχοι εὑρῆνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριαύση 1,174).

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὧρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτήριος ἀκολουθία** οὕτως «Εὐλόγητός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρὶς), ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» (ἅπαξ), τὸ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες» (ἅπαξ), καὶ τὰ τροπάρια «Ἐν τάφῳ σωματικῶς», Δόξα Πατρὶ, «Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος», Καὶ νῦν, «Τὸ τοῦ Ἰησοῦ ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα» τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον» «Δι' εὐχῶν». Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρὶς (ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

3. Ἀπὸ σήμερον ἕως καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρὶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἤχον β' στιχηραρικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι ἀροτκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκου Παρθένου ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. σελ. 11).

5. Κατὰ τὴν διακαινησίμιον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος νεκρώσιμος ἀκολουθία (ᾄσμα εἰς Εὐχολόγιον).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἶθισται νῦν νὰ «ψάλλονται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως καὶ τοὶ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἔναρξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτῇ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἑσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ μέγα προ-
κειμένον «*Τίς Θεὸς μέγας*» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ
τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς*»
καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν
βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «*Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ*»
(Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατὸν, ἐπα-
ναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περι-
όδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν
τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*», ἡ
ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ
σωτῆρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα
ιερόν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ
«*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς*»,
ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

20. † Δευτέρα διακαινησίμου. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τρι-
χινᾶ Ζακχαίου ἀποστ., Ἀθανασίου ὁσ. κτίτορος Μεγ. Με-
τεώρου (†1310)· Ἀναστασίου Β', Πατριάρχου Ἀντιοχείας,
ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.). Ἦχος β'.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χρι-
στὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι
πρέπει σοι*» ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς
χθές, ἀλλὰ ἀφ' ε' ᾠδῆς τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον καὶ τὸ
συναξάριον τῆς 20ῆς Ἀπριλίου· εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι*» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές Ἀπόστολος
τῆς ἡμέρας, «*Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. α' 12-17, 21-
26)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε*» (Ἰω. α' 18-28)
καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

21. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Ἰανουαρίου ἱερομάρ. (†305).
Ἀλεξάνδρου τῆς βασιλίσσης Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας,
ὁσίου (†599)· Μαξίμου Κων/πόλεως (†434). Ἦχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τρίτης διακαιν., «*Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα*» (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν*» (Λκ. κδ' 12-35).

22. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Συκεώτου (†613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὀσίων τῶν ἐν Ἄρτῃ, Νεάρχου μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης*» (Ἰω. α' 35-52).

23. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303). Ἦχος πλ. α'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρακτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον. Ἐσπέρια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ τοῦ ἁγίου τὸ αὐτόμελον «*Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Ἀξίως τοῦ ὀνόματος*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ μέγα προκείμενον «*Ἐνώτισαι, ὁ Θεός*», ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τοῦ μεγαλομάρτυρος.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «*Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτήρα*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «*Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων*» καὶ ὁ α' χορὸς αὐθις τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρακτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «Ὅτι πρέπει σοι» ἐπακολουθεῖ τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τρίτης β' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὁμόειρμος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ἵπερ ἥλιον ἐξήστραπεν» ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» ἀφ' ὅς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρις χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρις χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ ᾠδαὶ ζ' καὶ η'· εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται -εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς- ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ -εἰς τὸ προῦμνιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ»- δύο τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῆς ἑορτῆς «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἁγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ. -εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος»-, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ μεγαλομάρτυρος «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἄντι τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἰαπρ.: Ἄποστολος τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Πέμπτης διακαιν., «Ἄνθρωπός τις ἦν ἐκ τῶν φαρισαίων» (Ἰω. γ' 1-16).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου κοινω-
νικὸν «Σῶμα Χριστοῦ» [εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμω-
μένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»]· ἀντι τοῦ *Εἶδομεν*, τοῦ *Πλη-
ρωθήτω* καὶ τοῦ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* «Χριστὸς ἀνέστη». Ἄπολυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

24. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ἐλισάβητ τῆς ὁσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ῥάπτου ἐκ Μυτιλήνης (†1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ (†1776). Ἦχος πλ. β'.

Ἄντι τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστὲ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», προκείμενον «Ἀγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β' χορὸς) «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», εἶτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ

* Καταχωρίζομεν ὧδε τὸ γ' προσόμοιον ληφθὲν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, καθόσον τὸ εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστήρια κατακεχωρημένον εἶναι ἑλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Ἐκκλησία, ΝΗ', 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρούσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενὴ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα

δύο τελευταία εις τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ*· Ἀπόλυσις ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἢ ἑναρκτηρίου ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι') καὶ τὰ εἰρηνικά. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ἐπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ') ἢ ζ' καὶ ἡ ἡ' ᾠδὴ τῶν κανόνων εἶτα ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἀνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ἐπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταία Δόξα, Καὶ νῦν) ἢ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἔβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

Ἐξαποστειλάρια «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἴνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντί-

τυφλῶν ἢ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις σθένος ἀρρώστων, παρρημένων ἀνόρθωσις, ἢ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατροεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

* Παραθέτομεν τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους ἀναβλύζων ἰάματα ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτηρί Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

φωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκνωτότου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ» «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8) Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ἰω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Εἰς τὰ δίπτυχα τὸ μεγαλυνάριον «Ὑδωρ τὸ ζωήριτον» (ζητεῖ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομαδί.

25. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου. Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.). Ἦχος πλ. δ'.

Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ 4, Δόξα, «Σὲ δοξάζομεν, Κύριε» (ἢ ἔνθα ἐορτάζεται ὁ εὐαγγελιστής, Δόξα τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις»), Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Ἐδωκας κληρονομίαν» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Ἀνήλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Δεῦτε τῆς οὐρανόθεν μυσταγωγίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, εἶτα τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου «Ἀπόστολε ἅγιε» καὶ αὐθὺς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «Ὅτι πρέπει σοι» εὐθὺς ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ»). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἐφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρεῖς χῦμα καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρεῖς χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα [καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ], εἶτα ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἄπαξ.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τῆς ἑορτῆς «*Σαρκὶ ὑπνώσας*», τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ αὐθις τὸ «*Σαρκὶ ὑπνώσας*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Σοῦ ἐξεχύθη*», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*», τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου «Ἀπόστολε ἄγιε», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.* Ἀπόστολος τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπρ. 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ*» (Α' Πέτ. ε' 6-14) Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Σαββάτου διακαιν., «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτυρος (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίου (†322). Ἐωθινὸν α'.

* Διὰ τὴν τάξιν τῶν ἀναγνωσμάτων ὄρα «Σύστημα Τυπικοῦ», 25 Ἀπριλίου, §1239, ὑποσημ. 927.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων (†1835).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν) ὁ προομιαικὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), καὶ τὰ εἰρηνικά.

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ*».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*» τρισάγιον (ὅ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν) κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» (τρὶς).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...*» ἀντὶ τοῦ *Δι' εὐχῶν* ὁ ἱερεὺς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν*», τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*ἜΑξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» προκειμένον «*Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» (τρὶς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α') Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν' ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «*ἄνευ στίχων*» μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ἢ ὑπακοὴ «*Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου*» μετὰ τὴν ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «*Ἀναστά-*

σεως ημέρα» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλεται ἢ θ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» (γ'), τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δίς, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε' 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ' ἑωθινόν, «Οὔσης ὀψίας» (Ἰω. κ' 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἄλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑψ' ἐκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἶτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὐριον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθία τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμψάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ ἐν **καθημερινῇ** (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου, σ. 245, ὑποσημ. 4).

4. Εἰς τὸν ὄρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἴ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπωνται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ

εἰρημοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὐριονεῖς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» ἐπανερχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἐκτὸς ἂν ὀρίξει ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῆ φιλοπράγμασι δεξιᾷ»).

27. Δευτέρα. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

28. Τρίτη. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων, Θεόγνιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (γ' αἰ.), Μέμνος ὀσίου.

Ἀπόστολος ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

29. Τετάρτη. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου (Καλοκτένους) μητροπολίτου Θηβῶν († ἰβ' αἰ.).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

30. Πέμπτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (†44). Κλήμεντος ὀσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐρώας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίῳ (†1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπολυτίκια, «Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐσφραγισμένου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν κοντάκιον «Τῆ φιλοπράγμασι δεξιᾷ». Προκειμένον 30ῆς Ἀπριλίου· Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ., «Ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Πρξ. ἰβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Λκ. θ' 1-6): «Ἄξιον ἐστὶ» κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.